

BILEVIČIŪTĖ Sofija

Sofija Bilevičiūtė-Zubovienė

BILEVIČIŪTĖ Sofija (Zubovienė; 1860 Kaune – 1932 Ginkūnuose, Šiaulių r.) – Medemrodės dvaro savininko V. Zubovo pirmoji žmona, visuomenės švietėja. Mokėsi Vilniaus gimnazijose, tėvas – filosofijos profesorius Ipolitas Bilevičius – dukrą pasiimdavo į keliones po Europą. Nuo 1880 mokėsi Peterburge, Bestuževo kursuose. 1884 išteko už grafo Vladimiro Zubovo, kartu su vyru savo valdomuose dvaruose (Akmenės rajone – Dabikinėje ir Medemrodėje) steigė pradinės mokyklas, kuriose buvo mokomi ir aplinkinių kaimų gyventojų vaikai. Nuo 1905 mokyklose viešai mokyta lietuvių kalba. S. Zubovienė inspektuodavo mokyklas, kartais pati rengdavo pamokas, skaitydavo paskaitas tėvams. Zubovų šeima globojo uždraustos lietuviškos spaudos platintojus, inteligentijos susibūrimus, ne be dvaro šeimininkų žinios 1902 Dabikinės dvare įvyko vadinamasis varpininkų suvažiavimas, įkūręs Lietuvos demokratų partiją. Santuoka su V. Zubovu nutrūko 1911, po skyrybų S. Bilevičiūtė-Zubovienė liko gyventi Ginkūnuose, ilgainiui ir šį dvarą, ir šalia Dabikinės turėtą ūkį Smiltinės k. perleido dukrai Aleksandrai. Parašė romaną „Laimė“, kurio visą tiražą išpirko ir sunaikino vyras V. Zubovas. Vis dėlto 1 egz. išliko, knyga išversta iš lenkų k. ir išleista 2015.

Inf.: S. Bilevičiūtė-Zubovienė. *Laimė*. Fledžinskas J. *Atsiminimai*.